

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 31CDSI1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número 521

Comissió de Drets Socials i Inclusió

Sessió 31, dimecres 8 d'abril de 2026

Presidència de la I. Sra. Noemí Nieto i Fumanal

Sessió 31 de la CDSI

La sessió de la Comissió de Drets Socials i Inclusió (CDSI) s'obre a ****. Presideix Noemí Nieto i Fumanal, acompanyada de la vicepresidenta, Alba Camps i Roca, i del secretari, Guillem Mateo Sellas. Assisteix la Mesa la lletrada Clara Marsan Raventós.

Hi són presents Judit Alcalá González, Mario García Gómez, Susana Martínez Heredia i Mónica Ríos García, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Agustí Colomines i Companys, Ennatu Domingo i Soler i Isaac Padrós i Suarez, pel G. P. de Junts; Najat Driouech Ben Moussa i Jordi Viñas i Xifra, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Montserrat Berenguer Messeguer i M. Belén Pajares Ribas, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; María Elisa García Fuster, pel G. P. de VOX en Catalunya; Núria Lozano Montoya, pel G. P. Comuns; Maria Pilar Castillejo Medina, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i Sílvia Orriols Serra, pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Proposta de resolució sobre el millorament del Programa de prestacions socials de caràcter econòmic amb dret de concurrència d'atenció social a persones amb discapacitat (tram. 250-00800/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 333, 38; esmenes: BOPC 368, 16).
2. Proposta de resolució sobre la modificació i adaptació dels llindars per a establir criteris de pobresa a Catalunya (tram. 250-00801/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació (text presentat: BOPC 333, 40).
3. Proposta de resolució sobre la simplificació administrativa i el millorament de les cobertures en les prestacions socials (tram. 250-00802/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 333, 41; esmenes: BOPC 368, 17).
4. Proposta de resolució sobre el retard en la valoració dels expedients de la Llei de la dependència a les comarques gironines (tram. 250-00816/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 333, 61; esmenes: BOPC 368, 17).

La presidenta

Bon dia, veig que encara hi ha ambient de Setmana Santa.

Començaríem per les substitucions. Sí, la diputada...

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. Nosaltres anunciarem substitució del diputat Isaac Padrós, que estarà substituït pel diputat Joan Canadell.

Proposta de resolució sobre el millorament del Programa de prestacions socials de caràcter econòmic amb dret de concurrència d'atenció social a persones amb discapacitat (posposada)

250-00800/15

I també demanàriem alterar l'ordre del dia per posposar la nostra Proposta de resolució sobre el millorament del programa de prestacions socials de caràcter econòmic amb dret de concurrència d'atenció social a persones amb discapacitat per problemes del diputat que treballa aquesta proposta.

Merci.

La presidenta

D'acord. Alguna substitució més? Sí, diputada Ríos.

Mónica Ríos García

Sí, gràcies, presidenta. Bon dia a tothom. La diputada Núria Navarro substitueix la diputada Susanna Martínez Heredia.

La presidenta

Crec que cap més, no?

Demanàriem nosaltres de modificar l'ordre del dia per dos punts que hem d'introduir. Un, per donar coneixement que hi ha un canvi en el Projecte de Llei d'instruments de provisió del sistema públic de serveis socials, que hi ha un canvi en la diputada referent: serà la Belén Pajares Ribas en lloc de la Montserrat Berenguer. Perfecte.

I el segon punt a introduir abans de passar l'ordre del dia amb les propostes de resolució és que hem d'aprovar fer una compareixença compartida amb la Comissió d'Empresa -nosaltres ja ho teníem aprovat- per la compareixença del director general d'Accreditació i Provisió de Serveis, el senyor José Manuel Gil Meneses, per el tema de presentar l'estudi de l'impacte econòmic de l'equiparació salarial als serveis socials.

Era un punt que ja havíem aprovat. També és un punt dintre de la Comissió d'Empresa. Demà tenim Comissió d'Empresa i podrà ser aprovat i la idea és fer-ho conjuntament el pròxim dia que ja estava previst, el dia 22. *(Veus de fons.)* Sí, i farem dos ordres al dia separats el mateix dia. Mirarem de fer poques PRs i fer dos ordres del dia.

Per tant, passem a votar...

#

Només un aclariment. Avui votem la compareixença del director general perquè se substanciï el 22 d'abril, conjuntament amb el secretari general del Departament de Drets Socials i Inclusió per aquest tema en concret de l'equiparació salarial.

La presidenta

Vots a favor?

Unanimitat.

5, del PSC; 4, de Junts; 3, d'Esquerra; 1, del PP; 1, de VOX, i 1, de Comuns.

Per tant, 15 vots favorables.

Perfecte.

Proposta de resolució sobre la modificació i adaptació dels llindars per a establir criteris de pobresa a Catalunya

250-00801/15

Passem, doncs, al punt número 2, la Proposta de resolució sobre la modificació i adaptació dels llindars per a establir criteris de pobresa a Catalunya. És presentada pel Grup Parlamentari de Junts. Diputat Colomines, tres minuts. Quan vulgui.

Agustí Colomines i Companys

Presidenta, diputats, diputades, el problema no és que a Catalunya hi hagi pobresa, el problema és que la pobresa a Catalunya s'està mesurant malament. I quan una realitat es mesura malament es governa pitjor, perquè a Catalunya viure és més car, i això no és opinable, és una evidència.

L'habitatge, els subministraments, l'alimentació, tot és més car que la mitjana de l'Estat. I tanmateix, l'Estat continua aplicant els mateixos llindars per a tothom, com si el país fos homogeni, com si viure a Catalunya costés el mateix que viure en altres territoris.

Això no és neutralitat, això és injustícia. Vol dir que hi ha famílies que no reben ajudes no perquè no les necessiten, sinó perquè el sistema està mal dissenyat. Aquesta anomalia genera malestar. En temps de tribulació com els actuals, qui s'aprofita

d'aquesta anomalia és, curiosament, l'extrema dreta. Invisibilitzar la pobresa real és un mal negoci en tots els sentits.

Per aquesta raó proposem una cosa tan bàsica com necessària: mesurar bé per poder actuar bé. Un índex català del cost de la vida familiar que reflecteixi la realitat i que aquest índex sigui el que determini qui té dret a què. No és cap extravagància, és el mínim exigible a qualsevol sistema que vulgui ser just.

Però anem més enllà. Perquè el problema no és només com es mesura la pobresa, el problema és també amb quins recursos la combatem. I aquí apareix una veritat incòmode. Catalunya genera riquesa, però no disposa dels recursos que genera. El dèficit fiscal no és una abstracció, és la principal font de desigualtat a Catalunya. És menys capacitat per fer polítiques socials, és menys capacitat per ajudar a les famílies, és menys capacitat per reduir desigualtats.

Per això podem dir amb tota claredat que ser pobre a Catalunya és sovint ser més pobre dins l'Estat espanyol. Perquè vius en un lloc més car i alhora amb menys capacitat pública per compensar-ho.

I davant d'això se'ns ofereix -almenys des de les files dels Socialistes i dels Comuns-, se'ns parla del federalisme. Però el que tenim al davant no és federalisme, és un model condicionat pel jacobinisme i el centralisme. Un model que no accepta la diferència, que no entén la diversitat, que vol aplicar la mateixa regla a realitats que són diferents. I això en política social és devastador. Perquè la igualtat mal entesa, la uniformitat, no genera justícia, genera precisament desigualtat.

La nostra proposta, per tant, no és només tècnica, és una esmena a aquesta manera de fer. Defensem que Catalunya ha de poder definir els seus propis indicadors, els seus propis límits i, en definitiva, les seves pròpies polítiques socials. Perquè si no podem ni tan sols definir qui és pobre i no segons la nostra realitat, què podem decidir realment en veritat?

Aquesta proposta és un primer pas, un pas per deixar de negar la realitat, un pas per deixar de penalitzar les famílies catalanes. Un pas, en definitiva, cap a una política social més justa.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat Colomines. Ara és el torn de paraula del diputat Viñas, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Jordi Viñas i Xifra

Gràcies, presidenta. Bé, aquesta proposta parteix d'una constatació que compartim. La pobresa infantil a Catalunya existeix, és estructural i massa sovint queda invisibilitzada darrere d'indicadors que no reflecteixen la realitat del nostre país.

És evident que el cost de la vida a Catalunya, especialment l'habitatge, els subministraments i l'alimentació és superior a la mitjana de l'Estat, i això té una conseqüència directa: que hi ha famílies que, tot i estar en situació de vulnerabilitat, queden fora de les prestacions perquè els llindars no s'ajusten a aquesta realitat. Per tant, compartim el diagnòstic: els criteris actuals no són suficients.

Ara bé, des d'Esquerra Republicana volem anar una mica més enllà. En primer lloc, creiem que qualsevol nou indicador, com aquest índex català del cost de la vida familiar que es proposa, ha de servir no només per descriure la realitat, sinó per transformar-la. És a dir, no n'hi ha prou en mesurar millor, cal garantir que aquesta millor mesura es tradueixi en més drets, més protecció i més oportunitats per a les famílies.

En segon lloc, volem posar l'accent en la necessitat de reforçar el sistema propi de protecció social. Catalunya no pot dependre exclusivament de marcs estatals que no tenen en compte les nostres especificitats.

Cal enfortir instruments com la renda garantida, les polítiques d'habitatge i les prestacions per criança perquè cap infant creixi en una situació de pobresa.

I, en tercer lloc, sí, cal defensar davant l'Estat el reconeixement del diferencial del cost de vida. Però fem-ho amb ambició i amb una minada de país, no només per corregir i llindar, sinó per avançar cap a un model en què Catalunya pugui decidir plenament les seves polítiques socials i fiscals. Perquè al capdavall el que està en joc no és només un indicador; el que està en joc és si som capaços de garantir que cap nen i cap nena quedi enrere.

Per això, des d'Esquerra Republicana, treballarem perquè aquesta iniciativa serveixi per millorar realment la vida de la gent, amb mesures concretes, amb recursos suficients i amb una visió clara. La lluita contra la pobresa infantil creiem que ha de ser una prioritat de país.

Per tant, votarem favorablement aquesta proposta de resolució.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat Viñas. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari del Partit Popular. Diputada Berenguer, tres minuts.

Montserrat Berenguer Messeguer

Bon dia. Gràcies, presidenta, diputats i diputades. Si bé podria haver part de certesa en el contingut d'aquesta proposta de resolució que ens presenta el Grup de Junts, també és cert que presenta un viatge ideològic i partidista que fa que acabi sent una proposta que tampoc analitza la totalitat de la magnitud del problema en tots els seus elements i factors i podria derivar en connotacions que podrien ser un tant perilloses o desprendre un aire discriminatori.

Voler fer una comparativa entre pobresa infantil catalana i la pobresa infantil de l'Estat pot generar i derivar en un debat innecessari, més aviat contraproductiu. Podríem preguntar-nos què s'entén per família catalana? Són els infants nascuts i originaris pròpiament a Catalunya? Són els infants residents legalment a Catalunya, amb independència del seu origen? Són comunitaris? Extracomunitaris? Inclouen els infants procedents d'altres comunitats autònomes d'Espanya? Aquests també són catalans, sí o no?

La taxa d'infants que viu en situació de pobresa a Catalunya es situa entorn un trenta-cinc per cent de la població general, el que significa un de cada tres substitueix amb més recursos dels necessaris per viure amb dignitat. I la taxa Arope situa Catalunya i Espanya pràcticament iguals, sense diferència matemàtica significativa. Únicament superades per Bulgària, cosa que dona a entendre que el problema de la pobresa infantil és un problema general d'Estat i del govern actual.

Vostès no poden fer una proposta de resolució entorn un tema tan cabdal i important com és la pobresa infantil fent una instrumentalització política, perquè, com diem, la problemàtica és multifactorial i, en tot cas, s'ha de fer una anàlisi i no obviar qüestions tan importants com, per exemple, que la renda garantida de la ciutadania, ja transferida a la Generalitat de Catalunya, en l'actualitat exclou un setanta-cinc per cent dels infants que viuen en pobresa i extrema pobresa. Aquesta prestació sols arriba a 37.954 infants.

Doncs, també podríem plantejar que dins de Catalunya s'haurien d'establir altres diferències. No és el mateix viure a Viella que al Delta de l'Ebre, o a Barcelona ciutat. I també plantejaríem altres qüestions com que Catalunya és la comunitat autònoma amb més impostos propis ja, quinze en total, més pagaments indeguts, expedients en tràmit a l'Oficina Antifrau, etcètera. Alguna cosa, tot això, també té a veure directa o indirectament amb les xifres de pobresa infantil.

El propi Consell d'Economia i Social, quan governaven vostès, va afirmar que el problema va més enllà de la despesa i del cost. Va afirmar: "Només es pot mesurar el que es gasta, sinó que també cal mesurar la seva eficàcia".

Per tant, el cost, sí, però primer caldria posar ordre, un control i una millor gestió adient del diner públic, per la qual cosa votarem en contra d'aquesta proposta.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Berenguer. És el torn de paraula del Grup Parlamentari de VOX.
Diputada García.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora presidente. Bien, Junts presenta una propuesta sobre la pobreza i el índice de vida catalán del coste de familia -bien-, porque según los separatistas en Cataluña todo es más caro y cuesta más.

Efectivamente, todo es más caro y cuesta más en Cataluña, porque gracias a ustedes, a los separatistas y a los socialistas, Cataluña es un infierno fiscal. Y es un infierno fiscal porque ustedes, los separatistas y los socialistas exprimen a impuestos a los catalanes utilizando las instituciones catalanas como agencias de colocación,

donde ponen a miles de afines con carné de partido y estómagos agradecidos. No en vano estudios internacionales señalan a Cataluña como la región de España más corrupta de España, la región más corrupta, que eso es la Generalitat de Catalunya.

El problema no es que en Cataluña falte dinero. No, señores, no. El problema es que ustedes invierten el dinero en su propio beneficio y no en los catalanes que lo necesitan. Así de claro.

Gracias.

La presidenta

Gràcies, diputada García. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari de Comuns. Diputada Lozano.

Núria Lozano Montoya

Sí, gràcies, presidenta. La taxa de risc de pobresa infantil a Catalunya se situa amb més de deu punts percentuals per sobre de la del conjunt de la població, un 17,4 per cent, i és l'únic segment d'edat en què aquesta empitjora, perquè els infants són els menys beneficiats de l'impacte de les transferències socials. Menys del nou per cent front del vint-i-tres per cent de la població en general.

Un de cada tres infants està en risc de pobresa, segons la taxa Arope, gairebé un set per cent més que el 2024, i segons diversos estudis hi ha dues actuacions clau per a la reducció de la pobresa infantil: una prestació universal per criança, per reduir la desigualtat entre famílies amb i sense infants, i reconèixer aquesta criança com un dret social per tots els nens i nenes, eliminant barreres i estigmes, reduint la pobresa i augmentant el benestar i les oportunitats de futur; i replantejar amb un complement específic d'infància la renda garantida per reduir el seixanta-sis per cent de llars vulnerables amb infants i adolescents que segueixen amb pobresa severa, tot i cobrar la prestació front el 4,4 per cent en el cas de les famílies adultes.

Es tracta de dues línies d'actuació que el nostre grup està impulsant, tant a l'Estat com a Catalunya, tot i que és cert que no tenen el suport del Grup de Junts. Tampoc el cas del complement d'infància per la renda garantida.

Més que un índex descriptiu de la situació, que també, el que necessitem és aplicar polítiques específiques d'infància. I en última instància pot ser interessant disposar

d'estadístiques fiables i actualitzades, però no són les estadístiques les que ens trauran de la situació.

D'altra banda, em sembla positiu fer gestions davant del Govern de l'Estat per tal que aquest fet diferencial del cost de la criança a Catalunya sigui tingut en compte a efectes de prestacions estatals.

Demanarem votació separada del punt 3, i després definirem posicionament.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Lozano. No hi ha ni el Grup Mixt ni tampoc la CUP. Per tant, passem al Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar. Diputat García.

Mario García Gómez

Gràcies, presidenta. Bon dia.

Des del Grup Socialista i Units per Avançar ens abstindrem a aquesta proposta de resolució que planteja avui el Grup de Junts, primer perquè bé és cert que el cost de la vida a Catalunya és més car, però el Govern, i en el marc de l'informe social anual de la Generalitat, ja està elaborant un índex propi del cost de la vida familiar per tenir en compte els líndars de les prestacions socials.

Ara bé, em sembla fora de lloc confrontar territoris per aquesta qüestió, perquè la pobresa infantil no depèn d'ítems com el territorial, sinó, per exemple, s'ha de tenir en compte la realitat urbana de la realitat rural, que són totalment diferents i també influeixen en aquesta valoració.

A Catalunya i Espanya es fa servir, com ja bé s'ha dit, la taxa Arope, que és un estàndard a nivell europeu dels vint-i-set països membres, i que al cap i a la fi només és una metodologia, en aquest cas el comparatisme, on es comparen realitats diferents dels països membres.

És ben cert que la taxa d'Espanya, malauradament, està per sobre de la mitjana europea i que es té en compte una sèrie de coses que jo crec que cal subratllar -cal subratllar-ho, quan parlem de la taxa Arope-, que estem parlant de casos on els nanos, en aquest cas la pobresa infantil, viuen en una llar amb una renda equivalent

per sota del seixanta per cent de la mitjana del lloc que s'analitza. Viuen en una llar amb privació material i social severa, i viuen en una llar amb una baixa intensitat de feina, és a dir una taxa elevada d'atur.

Coses concretes que mesuren per baixar-ho més i definir de què estem parlant? Doncs, estem parlant d'endarreriments en el pagament de la llar o dels subministres, no poder mantenir una llar amb una temperatura adequada, no poder canviar-se la roba quan ja està vella, no poder permetre dos parells de sabates en bon estat. Aquestes són les coses que mesuren els ítems de la taxa Arope.

Jo dir-los, senyors de Junts, jo entenc i celebros que com a diputats de la Comissió de Drets Socials, vostès estiguin amoïnats per aquesta situació i ens presentin aquesta proposta de resolució. Ara, jo també els dic que abans d'obrir aquest debat dintre de la Comissió de Drets Socials, potser l'han d'obrir en el sí del seu partit, perquè vistes les votacions que fan vostès al Congrés dels Diputats en contra del perllongament del bo social, en contra de la possibilitat que s'aturin els desnonaments, en contra de reformes laborals, etcètera, jo els recomano que parlin primer amb els seus companys del partit, defineixin allò que realment volen defensar i després, tots plegats, treballem conjuntament per erradicar la pobresa infantil a Catalunya.

Gràcies.

La presidenta

Bé, avui hem acabat el torn dels grups parlamentaris. Passem a la votació.

Vots a favor?

Ens separem, disculpeu. Hi ha un punt que ens ha demanat Comuns, el punt 3. Per tant, farem 1, 2 i 4, conjuntament, i el 3 per separat.

Vots a favor de l'1, 2 i 4?

4, de Junts; 3, d'Esquerra, i 1, de Comuns.

Vots en contra?

1, de Vox, i 1 del PP.

Abstencions?

I 5 abstencions.

Per tant, queden aprovats.

Anem a votar el punt 3.

Vots a favor?

4, de Junts; 3, d'Esquerra.

Vots en contra?

2. 1, del PP, i 1, de VOX.

Abstencions?

6 abstencions.

També queda aprovat.

Proposta de resolució sobre la simplificació administrativa i el millorament de les cobertures en les prestacions socials

250-00802/15

Passaríem al punt 3 de l'ordre del dia, Proposta de resolució sobre la simplificació administrativa i el millorament de les cobertures en les prestacions socials. També ho presenta el Grup Parlamentari de Junts. Diputada Domingo, tres minuts.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. Bon dia, diputats. El sistema de prestacions a Catalunya s'ha de replantejar. El sistema actual presenta moltes deficiències i, de fet, no ajuda a les persones a sortir de la pobresa.

Però avui ens volem centrar en el concepte de *non-take-up*, que fa referència a totes aquelles persones que tenen dret a rebre una prestació, però que no la reben. I segons les dades de la Generalitat, la taxa de *non-take-up* a Catalunya és ja del seixanta-set per cent; per tant, és un nombre elevat i ens hauria de preocupar aquest tema.

Algunes persones no reben les prestacions perquè ja han començat la tramitació per rebre la prestació de la renda garantida de la ciutadania i, per tant, ja no continuen

per rebre l'ingrés mínim vital. D'altres no tenen la informació i, per tant, no se senten elegibles per poder rebre una prestació com aquesta, però una gran majoria no reben les prestacions per un problema de burocràcia.

Com saben, el temps d'espera per la valoració per poder accedir a una prestació és cada cop més llarg. De fet, en comptes d'escurçar-lo, l'estem allargant i això és molt greu.

I, per tant, nosaltres presentem aquesta proposta de resolució amb quatre punts per tal d'encaminar-nos cap a aquesta simplificació de l'administració i d'agilitzar l'accés a les prestacions.

En primer lloc, demanem que el Govern implementi la finestreta única. Creiem que una tasca de l'administració és precisament entendre la diversitat dels ciutadans i, per tant, aquesta finestreta única no s'ha de convertir en un element que generi més desigualtat i, per tant, creiem que els ajuntaments han de continuar tenint un paper important en l'acompanyament de les persones per poder fer la tramitació per totes aquestes prestacions de la renda garantida, ingrés mínim vital, etcètera, i també els complements familiars.

En segon lloc, demanem que s'augmenti l'eficàcia, l'eficiència en la revisió dels expedients. D'això ja n'hem parlat. Necessitem més recursos tecnològics, humans i econòmics per tal d'agilitar més la revisió dels expedients i, en aquest sentit, creiem que l'administració té la responsabilitat de revisar el dret de rebre la prestació, però, quan fa un error ha de condonar aquests pagaments i evitar que les persones caiguin amb més precarització i, de fet, hi ha moltes famílies avui que es troben en aquesta situació i que ja estan rebent múltiples prestacions i caldria que això fos molt més àgil i que la informació sigui molt més clara del que és avui.

En tercer lloc, cal establir un itinerari d'accés únic i simplificat a les prestacions socials. Per nosaltres és important que les prestacions siguin compatibles amb la inserció sociolaboral i, també, que siguin flexibles, perquè si hi ha un canvi en la situació laboral i familiar de les persones beneficiàries de les prestacions hem d'evitar que aquestes perdin, sobtadament, l'ajuda o la prestació econòmica degut a aquests canvis, i també d'altres casos on s'ha trobat que per culpa d'un reglament o un canvi en la normativa i no s'ha aplicat, al final els que queden perjudicats són,

precisament, les persones beneficiàries que han de retornar uns diners que no poden retornar per culpa de la seva situació econòmica.

I, finalment -m'estenc una mica-, demanem que es presenti al Parlament un pla català per a la reducció de la taxa de *non-take-up*. Creiem que és molt important que famílies catalanes que avui, malgrat tenir el dret d'accedir a aquestes prestacions, no hi poden accedir per culpa de la burocràcia i, per tant, hauríem d'intentar revertir això com a mínim.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Domingo. Hi ha hagut una esmena presentada pel Grup Socialistes i Units per Avançat. Per tant, diputada Alcalá, tres minuts.

Judit Alcalá González

Gràcies. És evident que existeix un problema dels accessos a les prestacions socials, en el concepte, sobretot, no en tinc cap, i s'ha debatut ja en aquest Parlament, no en aquestes legislatures, sinó en les legislatures d'anteriors, i totes aquestes necessitats ja fa anys que les estem reivindicant.

Ho sabem i el Govern ho ha reconegut des del primer moment, com també cal dir que aquest Govern no s'ha quedat només amb el diagnòstic, sinó que també ja està actuant. De fet, moltes d'aquestes mesures que avui se plantegen no són propostes de futur, sinó que són línies de treball que ja s'estan posant en marxa.

I ho veiem, per exemple, en la implantació de la finestreta única, dels sistemes automatitzats. El Departament de Drets Socials està desplegant un pla de transformació digital que ja ha anunciat que permetrà passar d'un model reactiu a un model proactiu, arribant a persones sense que hagin d'iniciar un autèntic laberint administratiu, que ho reconeixem.

De fet, aquest canvi ja és una realitat. Hi ha diferents prestacions que ja estan # mitjançant aquest pla, com són les pensions o contributives de jubilació, els seus complements o la prestació de naixement, adopció, tutela o acolliment.

És a dir, no estem parlant d'intencions, sinó de mesures que ja estan funcionant, com també s'està reforçant la revisió d'expedients amb més recursos humans i tecnològics, millorant el creuament de dades, també garantint que cada euro públic arribi a qui realment correspon, perquè l'eficiència no és només rapidesa, sinó també rigor, control i seguretat jurídica.

I en aquest sentit, també el marc d'acord del Govern del 180/2024, com vostès sabran, s'ha fet una aposta clara per ampliar, reforçar, professionalitzar i especialitzar també tota l'estructura organitzativa amb la incorporació de nous equips que permetran millorar la gestió i seguiment de prestacions -vuitanta-tres persones, si no vaig malament-, així com també fer compatibles diferents prestacions amb inserció laboral, i això s'està també construint mitjançant la coordinació entre el Departament de Drets Socials i Polítiques d'Ocupació.

A més, també s'està tramitant en aquest Parlament una nova proposició de llei sobre la renda garantida de ciutadania, que té com a objectiu reformar-la, ampliar-ne l'abast, adaptar-la també al nou sistema de protecció social i simplificar tota aquesta gestió. Per tant, estem davant d'una reforma de fons, no d'actuació puntual, que al Govern ja s'està treballant, com també s'estava treballant des de la legislatura anterior.

Per tant, el nostre vot és favorable als tres primers punts perquè estem d'acord amb el contingut, i també és un reconeixement -creiem- explícit a la feina que s'està fent i que està donant ja certs els resultats.

I perquè fa al quart punt, proposàvem aquesta ampliació de termini, de sis mesos, com vostès deien, a nou mesos, i volem agrair al Grup de Junts que hagi acceptat l'esmena presentada, perquè demostra voluntat d'acord i sobretot responsabilitat institucional.

En definitiva, creiem que no partim de zero. Continuo dient que és una cosa que ja portem treballant i reivindicant des de l'oposició des de la legislatura passada, i estem avançant amb rigor, responsabilitat i amb una direcció molt clara, i avui el que estem fent, creiem, és reforçar aquest camí i no començar-lo de zero.

Gràcies.

(Per raons tècniques, no ha quedat enregistrada la intervenció de la presidenta.)

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, presidenta. Bon dia, diputats i diputades. Hi ha una idea que atreueix a tota aquesta proposta de resolució i que des d'Esquerra Republicana, evidentment, compartim, que són els drets que no arriben, no són drets, sinó que per nosaltres són promeses buides.

Avui sabem que a Catalunya hi ha milers de famílies, especialment amb infants, que tenen dret a prestacions com la renda garantida ciutadania o l'ingrés mínim vital, però que no la reben. No perquè no la necessiten, sinó perquè el sistema és massa complex, massa lent i massa opac, i això és un problema greu, perquè la burocràcia quan exclou també és una forma d'injustícia.

Per això compartim l'esperit de la proposta de resolució de Junts per Catalunya. Cal simplificar, cal automatitzar i cal garantir que els drets arribin a qui realment ho necessita.

La idea de la finestreta única i d'un sistema més proactiu és encertada. L'administració no pot esperar que les persones més vulnerables siguin expertes en tràmits i ha de ser l'administració qui realment doni resposta i intenti arribar a les persones que necessiten aquestes prestacions.

També és necessari millorar la gestió, reforçar els equips i evitar errors que generen inseguretats i desconfiances en el sistema.

I és evident que cal eliminar les trampes de la pobresa. No pot ser que acceptar una feina o millorar els ingressos comporti perdre de cop totes les prestacions, i això no incentiva la inserció, sinó que la penalitza, i nosaltres creiem que cal apostar per millorar la inserció de les persones que reben algun tipus de prestació.

Ara bé, des d'Esquerra Republicana també volem fer algunes reflexions de fons, perquè simplificar no pot voler dir només digitalitzar. Si no es fa bé, també pot ser un generador de noves exclusions: bretxa digital, manca d'acompanyament o decisions automatitzades sense garanties suficients.

Per això qualsevol sistema automàtic ha d'anar acompanyat de drets, de transparència, de control públic i sobretot d'un reforç clar dels serveis socials, que són la porta d'entrada real d'aquests drets.

També cal abordar una qüestió clau, que és la suficiència de les prestacions, perquè de poc serveix accedir a un ajut si aquest ajut no et permet sortir de la pobresa. I a Catalunya, amb el cost de vida que tenim, aquest debat és imprescindible.

I, finalment, també volem posar el focus en la infància. Quan una prestació no arriba a una família, no és només un número, sinó que és un infant que creix amb menys oportunitats i més desigualtat, i això crec que com a país no ho podem permetre.

I per acabar voldria dir que lluitar contra la pobresa, i especialment la pobresa infantil, no es guanya només amb bones intencions, sinó amb polítiques valentes, recursos suficients i una administració que no deixi, evidentment, ningú enrere.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Del Partit Popular, diputada Berenguer, tres minuts.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies de nou, presidenta. És un tema força recurrent, l'excés de burocràcia a l'administració pública, i això representa un major greuge i un perjudici per determinats col·lectius, especialment vulnerables -ja ho ha explicat en detall la diputada Domingo.

Recentment, en la passada comissió, des del Partit Popular presentàvem una proposta de resolució en aquesta mateixa línia per fer les eines digitals accessibles a tothom i atenent que la gran majoria de webs oficials no ho són. Exigíem al Govern la seva actuació immediata en aquests termes, però hem de tindre en compte i posem de rellevància la creació d'aquesta nova direcció general amb més estructura orgànica i alts càrrecs associats, la Direcció General d'Intel·ligència Artificial, Eficiència i Dades, amb el seu nou director general, Jaume Miralles.

Doncs, amb aquesta nova proposta de resolució que ens presenta Junts, a la qual donarem suport a tots els seus punts, novament es planteja la necessitat

d'augmentar precisament aquesta eficàcia i eficiència, la revisió d'expedients, disposar de més recursos, implementar sistemes d'avaluació, millora continua amb objectius quantificables, calendaris d'execució, entre altres.

Tenim exemples clars que evidencien aquesta magnitud del problema, pagaments indeguts i, especialment, aquelles ajudes o prestacions que no arriben als que han d'arribar.

Hi donarem suport.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Berenguer. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari de VOX, diputada García.

María Elisa García Fuster

Muchas gracias, señora presidente. Vuelve a presentar Junts una propuesta, porque, según los separatistas, las prestaciones sociales, ingreso mínimo vital, renta garantizada de la ciudadanía, ayudas a la vivienda, no llegan a quien debe llegar.

Estamos de acuerdo, las ayudas no llegan a quien debe llegar, que es a los catalanes, y no llegan porque se las quedan los que acaban de llegar a Cataluña dando una patada en la puerta, es decir, la inmigración ilegal, ilegalizada fraudulentamente mediante padrones en los ayuntamientos donde ustedes gobiernan.

Son ustedes los que les quitan el pan de la boca a los catalanes que lo necesitan para dárselos a los que acaban de llegar, a los que vienen a aprovecharse de nuestros recursos.

En el 2021, último año que ustedes tuvieron a bien darnos datos, más del cuarenta por ciento de la renta garantizada de la ciudadanía fue a parar a la inmigración, la mitad de las ayudas de la vivienda fue a parar a la inmigración, y lo mismo con el ingreso mínimo vital. Cinco años después, son muchos más inmigrantes los que se benefician de las ayudas que deberían ir a parar a los catalanes.

Y esto es culpa de ustedes, esto lo hacen ustedes. Que haya actualmente inmigrantes que acaban de llegar con todas sus necesidades cubiertas y catalanes que están pasando hambre es culpa única y exclusivamente de los separatistas y de los socialistas.

Gracias.

La presidenta

Gràcies, diputada García. Passaríem el torn de paraula del Grup Parlamentari de VOX. Diputada Lozano, tres minuts. (Veus de fons.) Comuns. Què he dit? VOX. T'he deixat impactada.

Núria Lozano Montoya

En un altre cas, em seria igual. Amb aquest li puc garantir que en absolut.

La presidenta

Disculpa, encara estava amb l'anterior, impactada pel discurs anterior.

Núria Lozano Montoya

No m'estranya, no m'estranya, eh? Jo, de tant en tant, crec que igual ens vindria bé sentir el mateix desvalor respecte els defraudadors fiscals -que aquests sí s'aproprien dels recursos de tothom per fer-ne un ús indegut.

Bé, voldríem començar per demanar al grup proponent que li traslladin el contingut de la PR, així com els acords que adopti aquesta comissió, a la seva representant a la ponència de la llei reguladora de la renda garantida. I el motiu és clar: els acords continguts, tant a la proposta d'acords com a la pròpia exposició de motius, són clarament contradictoris amb les propostes que vostès estan formulant a l'esmentada ponència.

Diuen que la taxa de *non-take-up* de les prestacions és molt elevada, i és cert, però no és introduït nou requisits d'accés a les prestacions, com augmentar fins a cinc anys ininterromputs el període d'empadronament necessari per tenir dret a la prestació com assolirem l'objectiu de que les persones elegibles la sol·licitin, o demanant que per accedir a una prestació que no pertany al sistema públic de Seguretat Social s'acrediti un període de carència mínima d'un any de cotització.

Ara, o sí, si és que l'objectiu és precisament reduir el *non-take-up*, a base de reduir el nombre de possibles beneficiaris precisament endurint els requisits. Potser és aquesta la finalitat.

Com tampoc és lògic proposar en aquesta PR desenvolupar incentius i plans de seguiment per a la inserció sociolaboral, mentre en la ponència d'aquesta llei presenten esmenes de supressió dels incentius a l'ampliabilitat que altres grups estem proposant crear.

Votarem favorablement la proposta de resolució, però el seu grup ha de decidir quin és el seu model de gestió de les prestacions socials. Un model orientat a superar la falta d'equitat social i la garantia de la igualtat d'oportunitats, o un model restrictiu en l'accés a les prestacions socials, orientat a l'estigmatització del recurs d'aquestes polítiques de transferències públiques, perquè no és només una qüestió de recursos, sinó de quines són les prioritats polítiques per a la inversió d'aquests recursos un cop obtinguts.

Però, de moment, la seva prioritat no sembla l'equitat en l'accés als serveis públics i drets de ciutadania, i tampoc remou els obstacles que farien possible que determinades persones tinguessin aquest accés.

Votarem favorablement, perquè votem el que diuen, que no el que fan. Si votéssim el que fan, rebutjaríem la proposta en tots els seus termes. Votem a favor perquè compartim que cal que tothom elegible per una prestació pugui accedir a la mateixa simplificant la seva tramitació, reduir les exigències a tramitació i afavorir aquest accés des d'una finestreta única.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies. Diputada Lozano, de Comuns. Passem..., no hi ha ni el Grup Mixt ni la CUP. Dos minuts per Junts, per l'esmena presentada.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. En primer lloc, agrair a la diputada Judit Alcalá per la presentació de l'esmena, i també la negociació. Evidentment, nosaltres l'hem acceptat. Creiem que el que ens importa realment és que es compleixin els punts

d'aquesta proposta i, doncs, creiem que nou mesos és un marc de temps prou suficient per aconseguir-ho.

També agraïm a tots els altres diputats per les seves observacions i, evidentment, estenem la mà per seguir treballant per acabar amb el calvari que pateixen moltes famílies catalanes que, malgrat tenir el dret a rebre una prestació, encara no poden accedir-hi. Creiem que entre tots reconeixem la problemàtica i cal avançar amb solucions concretes.

El model de Junts de gestió de prestacions socials crec que és molt clar. Nosaltres volem un model que sigui palanca, que ajudi a les persones a sortir de la situació de precarietat, de sortir de la pobresa i, per fer això, necessitem revisar tot el model de prestacions que sigui més eficaç, com he exposat en la meva presentació, que sigui molt més àgil, amb tramitacions molt més senzilles perquè les persones puguin entendre i puguin demanar aquestes prestacions.

Avui crec que les xifres són molt clares quan diuen que hi ha moltes persones que estan esperant rebre les prestacions en una situació de precarietat extrema crec que en tots els àmbits -persones grans, menors tutelats, persones amb discapacitat-, que necessiten aquestes prestacions per poder mantenir una vida digna i que no ho poden fer perquè, evidentment, no estem avançant al ritme suficient per modificar i millorar el model de prestacions que tenim actual. Un model de prestacions que ha de ser compatible amb la inserció sociolaboral i això hem estat molt clars en què ha de ser així.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Domingo. Si estiguéssim tots d'acord, passariem a votar tots els punts en una sola votació. D'acord?

Doncs, vots a favor del punt 1, 2, 3 i 4?

Unanimitat: 5, del PSC; 4, de Junts; 3, d'Esquerra; 1, del PP; 1, de VOX; i 1 de Comuns.

15 vots favorables.

D'acord.

Una petita correcció. Haig de fer esment que en l'anterior votació eren 3 punts, que ens hem confós amb aquesta. Per tant, el punt 4 no existia en l'anterior PR i decauria. D'acord? *(Veus de fons.)*

Ho hem votat a part el 3, però la votació de 1, 2... No, no, canvia, no altera la votació, però corregirem que només votàvem dos punts. D'acord.

Proposta de resolució sobre el retard en la valoració dels expedients de la Llei de la dependència a les comarques gironines

250-00816/15

Passaríem, doncs, a la darrera proposta de resolució, que era el número 4 de l'ordre del dia, Proposta de resolució sobre el retard en la valoració dels expedients de la llei de la dependència a les comarques gironines.

El Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, juntament amb tres altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra. Com? Ah, d'acord, d'acord, d'acord. Vosaltres mateixos, els esmeno, d'altres comissions, també, no? Jordi Viñas... *(Veus de fons.)* No cal? D'acord.

D'acord, doncs, tres minuts, diputat Viñas.

Jordi Viñas i Xifra

Gràcies, presidenta. Bé, avui portem una proposta que creiem que no és només tècnica, sinó profundament humana. Parlem de persones grans, de persones dependents, de famílies que, definitivament, el que fan és esperar. I, sobretot, parlem d'un sistema que no està responent amb la rapidesa ni amb l'equitat que mereix la ciutadania.

Les dades són contundents. A les comarques gironines el temps de resolució dels expedients de dependència arriba als 269 dies, prop de nou mesos, el doble de la mitjana catalana. Això creiem que no és una xifra qualsevol, són mesos en definitiva de vida, són mesos en què una persona no rep l'ajuda que necessita per viure amb

dignitat. I, encara més greu, creiem hi ha casos en què aquesta ajuda arriba tard, massa tard, quan la persona ja no hi és.

Això no és només un problema de gestió, és un problema d'equitat i de justícia territorial, perquè les necessitats són les mateixes arreu del país, però la resposta de l'administració no ho és. I això genera una Catalunya a diferents velocitats en drets socials, i això simplement creiem que no és acceptable.

Per això aquesta proposta creiem que és clara i responsable. Primer, exigim un compromís: equiparar els temps de resolució a tot el territori. No pot ser que el codi postal determini quan rebràs una ajuda essencial.

Segon, proposem una acció concreta i immediata, un pla de reforç dels serveis de valoració en un termini de tres mesos, especialment a les zones amb més retard. No estem parlant d'improvisar, sinó de reforçar allà on sabem que el sistema està tensionat.

I, tercer, demanem transparència i rendició de comptes, un informe detallat en tres mesos que expliqui les causes del retard i les solucions per poder-lo corregir. Però només diagnosticant bé el problema podem garantir que no es repeteixi.

Aquesta proposta planteja solucions. No busca assenyalar culpables, sinó activar responsabilitats, perquè darrere de cada expedient creiem que hi ha una persona que ho necessita i darrere de cada retard hi ha una espera, creiem, injusta.

Avui, per tant, tenim l'oportunitat de fer un pas endavant per garantir que el sistema de dependència funcioni com ha de funcionar, amb agilitat, amb equitat i amb dignitat.

Per això, demanem el suport dels diferents grups parlamentaris.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat Viñas. Hi ha nascudes del Grup Socialista. Per tant, ara és el torn del Grup Socialista i Units per Avançat. Diputada Ríos, tres minuts.

Mónica Ríos García

Bé, molt bon dia una altra vegada. Gràcies, presidenta. Bé, doncs, agraïm la presentació d'aquesta proposta de resolució per part del Grup d'Esquerra Republicana, amb el que, a més a més, som diputats territorials de comarques gironines, per tant ens estimem Catalunya, però també ens estimem concretament les nostres comarques gironines.

Bé, com deia, compartim plenament l'objectiu principal d'aquesta proposta de resolució, que és equiparar territorialment el temps de resolució dels expedients de dependència, un dels principals objectius del Departament de Drets Socials i Inclusió, a més de reduir significativament també el temps d'espera, perquè defensem i compartim, com també ha comentat el diputat Viñas, que el codi postal no ha de determinar l'accés als serveis públics, no només en aquest àmbit, sinó en tots.

Tant és així que detallaré els passos en els que ha avançat el Govern, que no són pocs per tal d'assolir aquest objectiu. S'ha aconseguit un accés directe a la informació sanitària a través del visor salut social, que ja està en funcionament. Això significa que s'ha eliminat la necessitat d'aportar informes mèdics del sistema públic a la sol·licitud de dependència. S'han creat formularis *online* més simples i de càrrega automàtica al sistema que també permetran reduir els tràmits que encara es feien en paper, minimitzar errors i escurçar terminis.

També s'ha posat en marxa un nou simulador de valoració de grau de dependència a disposició de les possibles persones beneficiàries.

També ara existeix la càrrega automàtica dels acords de PIA, el Programa Individual d'Atenció al Sistema Informàtic de Dependència.

També s'ha posat en marxa una nova calculadora intel·ligent única per simplificar el càlcul dels costos i copagaments associats als PIA.

S'han reforçat els equips del Departament de Drets Socials d'Inclusió i les àrees bàsiques de serveis socials.

S'han millorat les condicions laborals dels professionals que fan les valoracions de dependència i de discapacitat.

S'ha posat en marxa un nou decret de valoracions de dependència i de discapacitat que permetrà, entre d'altres, incorporar nous perfils professionals als equips de valoració.

També s'ha portat a terme la introducció del triatge previ a les valoracions de discapacitat, i també la possibilitat de valoracions sense visita per la valoració de discapacitat en casuístiques concretes.

Per tant, el Govern és molt conscient que existeix aquesta problemàtica i estarà treballant des del minut zero per tal de reduir aquests temps.

És cert que en la proposta de resolució es marca en tres mesos com a termini. Tant de bo en tres mesos es pogués solucionar aquest problema que ve de molts anys, perquè segurament l'haguéssim trobat solucionat si fos tan senzill.

Però com que compartim el fons de la moció i tots els objectius que detalla, votarem favorablement.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Ríos. És el torn de paraula del Grup Parlamentari de Junts, diputada Domingo, tres minuts.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. El nostre vot serà favorable a aquesta proposta perquè parteix d'una evidència incontestable: el sistema que ha respost durant molts anys avui ja no respon. Nou mesos d'espera és molt més que una dada. Són vides aturades, drets ajornats i oportunitats perdudes.

Aquesta iniciativa creiem que posa el focus on toca. Fa referència a l'equitat territorial i a la necessitat d'actuar immediatament. No podem acceptar que en funció d'on visquis tinguis més o menys drets.

I també cal dir-ho clar. Les esmenes del grup que dóna suport al Govern van en la direcció contrària: suprimeixen terminis, dilueixen obligacions i comparteixen compromisos en intencions. I això no és innocu, és assumir que la resposta del

Govern no arribarà. I aquí hi ha el problema de fons, sembla que alguns ja han normalitzat la inacció. La normalitat és no fer res.

El Parlament no està per validar retards ni per blanquejar-los, està per exigir respostes i per fiscalitzar el Govern.

Per això votarem a favor, perquè no podem continuar mirant cap a una altra banda mentre hi ha persones que esperen massa temps allò que hauria d'arribar a temps. I perquè governar és sobretot complir, i avui vostès no estan complint.

Per tant, agraïm Esquerra Republicana per insistir sobre aquest tema, perquè creiem que és molt important.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Domingo. És el torn de paraula del Grup Parlamentari del Partit Popular. Diputada Berenguer.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies. Retards en el reconeixement de discapacitats, retards en la valoració dels expedients de dependència, retards en l'elaboració dels PIA's, retards en la prestació de serveis i prestacions, retards i anys d'espera per accedir a centres de dia o residencials de gent gran, retards i més retards. Aquesta és la constant del Govern sanchista, sembla ser també present a la Generalitat de Catalunya.

Retards a l'enèsima potència. Problemes cronificats, davant dels quals no es posa solució. Manca de voluntat política i es deixen milers de persones i famílies enrere i sembla ser que aquí no passa res.

Encara més, es presumeix de ser el Govern de tothom, quan Catalunya registra una de les xifres més altes de l'Estat de persones dependents que moren esperant ajudes. Més de nou mil persones van morir l'any passat a l'espera de rebre una prestació o mentre estava en tràmit.

Des del Partit Popular hem evidenciat aquest mal i hem volgut saber i disposar de les dades exactes, com que els gironins esperen més d'un any per accedir a una

residència. L'Alt Empordà, la comarca gironina on la cua és més llarga, gairebé un any i mig de demora, 532 dies.

I una de les qüestions que més ens ha sorprès és quan preguntem al Govern en referència a legistes d'espera en l'àmbit rural. El Departament de Drets Socials ens respon per escrit, literalment, que no disposa d'aquesta informació.

Donarem suport íntegre a aquesta proposta, sempre i quan les esmenes formulades pel PSC i Units per avançar no siguin acceptades, ja que creiem que rebaixen significativament la proposta, i del que aquí tractem és el dret reconegut per llei a rebre prestacions i ajuts en vida.

Sí que volem fer l'observació i deixar palès que el problema que se'ns planteja no únicament afecta les comarques de Girona, sinó arreu de Catalunya. A l'Alt Urgell l'espera mitjana és de 545 dies per accedir a una residència, o al Pallars Sobirà de 884 dies per a una revisió de grau de discapacitat i dependència.

Sobre el visor salut, que també s'ha fet referència, hi ha CATs i SEVADs que sumen trenta hores mensuals perdudes de treball perquè informen que el sistema es queda penjat. Això és real i els professionals ja ho han recollit i traslladat als seus superiors, a l'espera de que es posi solució.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Berenguer. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari de VOX. Diputada García.

María Elisa García Fuster

Muchas gracias, señora presidente. Bien, nosotros votaremos a favor de la propuesta, siempre y cuando no se acepten las enmiendas del Partido Socialista.

En cualquier caso, llama la atención que Esquerra Republicana presente una moción de estas características, cuando durante los años que ellos han gobernado han muerto una media de nueve mil personas dependientes esperando una ayuda, mientras ellos estaban con sus labores; sus labores eran, pues, saquear la DGAIA,

que básicamente es lo que se ha demostrado o lo que se está demostrando o investigando que han hecho.

Con respecto a todo lo que ha dicho el Partido Socialista, las cien cosas que ha numerado que se están haciendo con respecto a las ayudas de las personas dependientes, miren, no sabemos lo que ha hecho la consejera Mònica Martínez Bravo o lo que ha dejado de hacer. Lo que sí sabemos es que desde que ella está al frente ha aumentado un diecisiete por ciento la lista de espera de dependencia en 12.300 personas, y han muerto 9.000 personas esperando una ayuda. Ese es el balance del gobierno socialista.

Gracias.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn de paraula de Comuns. Diputada Lozano.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, presidenta. L'infrafinançament de la dependència va quedar congelat l'any 2017, durant el govern Rajoy, i no va començar la seva recuperació fins al 2021, quan el govern de coalició de l'Estat va començar a capgirar les retallades, triplicant la inversió, arribant als 3.800 milions d'euros, i va seguir incrementant els últims pressupostos aprovats el 2023, amb 1.200 euros més. No obstant això, han estat deu anys de retallades, que han depauperat els drets i han posat fre al desenvolupament dels serveis públics.

L'infrafinançament del sistema de dependència ha suposat un veritable drama per milers de famílies retallant el sistema de salut pública, una tragèdia no impulsar els serveis socials, i mantenir la xarxa de serveis socials especialitzats, sota mínims, infrafinançada, i amb tarifes congelades, una irresponsabilitat.

I malgrat que es va recuperar part del finançament pactat amb l'Estat, la Generalitat no va destinar tota aquesta dotació a incrementar la cobertura i millorar la qualitat. Resultat? El sistema de dependència no surt de la mediocritat, seguim a la cua de totes les comunitats autònomes.

Tot es podria resumir en un deute permanent del Govern de Catalunya a les institucions envers a les persones, del que els retards a les resolucions del SEVAD,

especialment en territoris com comarques de Girona centre i litoral, amb gairebé nou mesos, el triple que la mitjana de la resta del país; Camp de Tarragona, Osona, Berguedà, Bages, en són un bon exemple. 134 dies, que és la mitjana catalana, és un termini inacceptable. 269 dies és triplement inacceptable.

Cal, per tant, superar el desequilibri territorial dins del país, però no n'hi ha prou amb un compromís d'equitat territorial. Cal també reforçar el SEVAD per tal de garantir l'efectivitat d'aquest compromís, així com realitzar una diagnosi de les causes de la situació i plantejar possibles solucions, de les quals és convenient s'informi aquesta comissió el termini que es determini oportunament.

Ens pronunciarem favorablement.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Alonso. No hi ha grup parlamentari de la CUP, ni tampoc Grup Mixt. Per tant, de nou el Grup Parlamentari d'Esquerra. Dos minuts.

Jordi Viñas i Xifra

Gràcies, presidenta. Res, per exposar sobre les esmenes. Bàsicament, no hem acceptat les esmenes perquè retallaven un concepte que per nosaltres era important, que era important el tema de la fixació dels terminis.

Malgrat això, agraïm el vot favorable de tots els grups parlamentaris, perquè creiem que és una proposta que va en la millora al final de la vida de la gent.

Agraïm, també, la informació de la diputada socialista en els passos que està avançant el Govern a l'hora d'intentar millorar el temps..., de reduir el temps d'espera.

Esperem que aquests passos que s'estan fent permetin reduir aquests nou mesos d'espera, i res més.

Com deia abans, agrair el vot favorable de tots els grups parlamentaris.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat Viñas. Doncs, passariem a la votació. Entenem que podem votar-la conjuntament.

Els punts 1, 2 i 3.

Vots a favor?

Unanimitat: 5, del PSC; 4, de Junts; 3, d'Esquerra; 1, del PP; 1, de Comuns; 1, de VOX. 15 vots. Perfecte.

Doncs, quedaria aprovada.

S'acaba aquí l'ordre del dia. I, per tant, aixequem la sessió.

La sessió s'aixeca a les...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT